Debreczen, 1899. XXVI. évfolyam 34. sz. Csütörtök, február 9.

Előfizetési árak:
Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden nap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Főpiacz, a városházzal szemben.

Hirdetések:
Egy hasábos petit soronkint 5 krjával számittatnak.

Meddig várjunk még?

Debreczen, február 9.

(K. sz.) Nincs ember, aki most már mosolyogva, gunyosan ne nézné, amit a béketárgyalások során az ellenzék végez. Az éhes macska keringése a forró kása körül nem prózaibb dolog annál, a mit az ellenzéki ugynevezett békebizottság mivel — persze ég felé forditott szemmel, szivre szoritott kézzel, amint az a nagy hazafiakhoz illik. A megbizottak felvonulnak az emeleti terembe, levonulnak az emeleti teremből, tanácskoznak erről-arról, küldenek üzenetet, vesznek üzenetet, — de mindig csak arra ügyelnek, hogy valamiképpen a békekomédiának vége ne szakadjon. Valahányszor a kormány ujabb válasza hozzájuk érkezik, izgatottak lesznek és lármáznak, hogy nem lesz béke, meg kell szakitani a tárgyalást, mert nem tetszik nekik az üzenet tartalma, vagy épen a „hangja“ nem elég lirai ömlengésü, kissé rideg. Egy napig haragszanak, egy napig gondolkoznak, harmadnap megenyhülnek, negyednap uj üzenetet küldenek, amelyben dehogy is szakitják meg a tárgyalást! Nem, csak kerülik a nyilt és végleges feleletet, hadd tartson még tovább a mulatság.

Mi ez? Üres időfecsérlés, a melylyel még csak nem is a kormányban tesznek kárt az ellenzék urai, hanem tisztára csak az országban. Mert a kormány várhat, a tárgyalások ideje alatt zavartalanul munkálkodhatik; elvégre az ellenzék a mai kormány ellen tört s épenséggel nem a kormánynak kötelessége siettetni az ellenzék munkáját, hogy báró Bánffy távozása minél előbb következzék be. De nem a kormányról van itt szó, hanem az országról, a mely napról-napra — minél tovább halogatja az ellenzék a békekötést — jobban belesüpped az exlex állapotba. Ha az ellenzéknek csakugyan oly nagyon fájdalmas volna az ex-lex állapot, akkor maga igyekeznék, hogy az ő mulasztásából egy nappal se hosszabbodjék meg államéletünknek ez a szomoru korszaka. Hanem ezt nem teszi. Tudja, hogy a békének létre kell jönnie, mert uj harcz fölvételére már nincs is meg az erő az ellenzékben; tudja, hogy neki engednie kell, mert az obstrukczióban az ellenzék volt a bünös fél, — melyet az ország közvéleménye elitélt. Mindezt jól tudja, mégis huzavonát rendez őszinte, becsületes békekötés helyett.

Nagyon nehezére esik beleharapnia a savanyu almába: megadni az összes provisóriumokat, megzavarni az indemnitást, biztositani hat évig a kiegyezést, lehetetlenné tenni a teknikai obstrukcziót — mindezt azért, hogy báró Bánffy lemondása bekövetkezzék. De az ellenzék ezt a levest főzte meg magának, nem marad más hátra, mint hogy most meg is egye.

Az ellenzéknek kötelessége, hogy most gyorsan és becsületesen igyekezzék létrehozni a békét ugy, hogy a kormány föltételeibe belemegy. Nincs számára más mód, ha aránylag mégis szárazon akar kikerülni a mocsárból, amelybe maga vetette bele magát a nemzet szemeláttára.

Tessék választani a béke, vagy harcz között — de gyorsan. Az nem járja, hogy még azt is az ország szenvedje meg, hogy önöknek most nem esik jól müködésük gyümölcsébe beleharapni: Az ország sürgősen követeli önöktől a döntést. Óhajtja a békét; de ha az ellenzék nem ezt akarja, akkor hát mondja meg legalább őszintén, hadd végezhessen velük az ellenük fordult jogos közvélemény.

— **A kormány municziuma.** kormány legutóbbi nunczіuma a „B. Tgbl.“ közlése szerint a következő pontokat tartalmazza:

1. Képviselőház egypár napig ne tartson ülést, hogy a kormány és az el-

TARCZA.

Csalódás.

— Farkas Imre. —

Leszállt az est . . . szerte az utczán
Kigyult a halvány lámpafény
Utczára tódul ezerével
Lány, férfi, gazdag és szegény.
Itt járok én is a tömegben,
A ruha száll . . . a szem ragyog . . .
Tengernyi nép . . . s közötte mégis
Olyan nagyon magam vagyok.

Szomoru szivvel járok-járok
Az utcza népes oldalán . . .
De ime . . . földobog a szivem . . .
Ki ez? . . . Egy édes, szép leány.
Mosolygó, csillogó szemében
Oly ösmerős, szelid a fény . . .
Álmodtam már sokat ez arczról
S e kék szemet kerestem én.

Reszkető hangon szóltam hozzá:
Hallgasson meg . . . csendesen.
Ösmerem rég az álmaimból . . .
Oh jöjjön el . . . jöjjön velem.
Oda, ahol a sziv szerelme
Örök . . . nem száll tova soha —
Jöjjön e hazug, kába csillogásból
Jöjjön velem . . . jöjjön oda.

Boldogságról sug a levél ott
Amely a fáról lepereg . . .
Nem bántják ott üdvünk, szerelmünk
A rosz, a csalfa emberek
Örök szerelemről susogva
Beszél a hervadt, puszta táj . . .
S nekünk dalol legszebb nótákat
A bucsuzó dalos madár.

A mi szerelmünk lesz fölirva
A szerte-szálló levelen —
A mi szerelmünk . . . a legszentebb
A legédesebb szerelem;
Hiszen szelid szemébe látom
Nem ez az ön világa . . . nem
Hagyja e fényt, e csillag árt itt,
Jöjjön velem . . . jöjjön velem.

Csodálkozva nézett a lány föl:
Nem értem önt, hogy mit akar . . .
Didergő ősz . . . fonnyadt virágszál
Lábunk alatt zörgő avar? . . .
— Hiszen ez itt az én világom,
A fény, a zaj, az ellenem . . .
Csak itt tud a sziv feldobogni,
Csak itten él a szerelem.

Oh, azt nem tudnám én kiállni . . .
Lombtalan fák közt őszi köd —
Itt éltem . . . első csalódásom,
Első szerelmem ide köt.
Ha el kell csak egy napra válni
Ugy elszorul a kebelem . . .
Csak itt tud a sziv földobogni,
Csak itt virul a szerelem.

És könnyedve fejet bólintva
A tömegben eltünt tova.
Utánna néztem fájdalommal
Hogy ne lássam többé soha.
Ismét csalódás . . . még egy ábránd
Amit a szivem eltemet . . .
Hogy jár hát az, aki megérti
Az én vágyódó lelkemet?

Nemcsak Magyarországon legelterjedtebb a **Ferencz József keserüviz** hanem a világkereskedelemben is virágzó kiviteli czikk helyét foglalja el. Bevásárlásánál nagyon ajánlatos csakis „**Ferencz József keserüviz**“ elnevezést használni, nehogy más, csekélyebb értékü vizet kapjunk.

lenzék közötti béketárgyalások zavartalanul folyhassanak.

2. A kormány határozottan ragaszkodik ahhoz, hogy az azelőtti üzenetekben megnevezett javaslatok — a kuriai biráskodás és a házszabályrevizió kivételével — még a jelenlegi kabinetnek szavaztassanak meg. Áll ez tehát az indemnityre nézve is, a mit Bánffy a többséggel megakar magának szavaztatni.

3. Annak garancziára nézve, hogy a törvények jövőre mindenkivel szemben megfelelően és pártatlanul fognak alkalmaztatni, a kormány hajlandó az ellenzékkel tárgyalásokba bocsátkozni a pártértekezleten ez irányban teendő nyilatkozotok felől; a mi mellett meg kell jegyezni, hogy ez a nyilatkozat nem lehet sem a szabadelvü-párt önérzetét érintő, sem a multakra nem vonatkozhatik.

4. A kuriai biráskodás és a házszabályok revíziója csak az uj kormány alatt fognak tárgyalni, a junktim azonban közöttük fentartandó, vagyis a kuriai biráskodásról a képviselőház és a főrendiház által elfogadott törvényjavaslat csak akkor terjesztetik szentesités alá, ha a képviselőház a házszabályok revizióját már elintézte.

5. A választási czenzus leszállításának kérdésével a kormány nem foglalkozhatik, mert a kormány-párt erre nézve koncessiókba bocsátkozni semmi körülmények között nem hajlandó.

6. Az összeférhetetlenségi törvény revíziója amugy is tervbe lévén, ujabb intézkedések e tekintetben nem szükségesek.

7. A helyiérdekü vasutakról szóló törvénybe hajlandó a kormány a Csáky-féle formulát bevenni és a községi hozzájárulások kérdését törvényes formában rendezni.

8. A nyugdij törvény reformja tekintetében a kormány nem kötheti meg a következő kormány kezeit.

9. A békepontokban megjelölt valamennyi reformot még a móstani országgyülés rendezze; vagyis hogy az országgyülés a reformok effektuálásáig fel nem oszlatható.

10. A békekötés vagy akként pecsételtetik meg, hogy a megegyezést az elenzéki pártok delegáltjai, a kormány és Széll Kálmán irják alá, vagy pedig csupán a disszidensek irják azt alá és a pártkörök értekezletei ratifikálják.

—

— **A döntő napok.** A folyosón elterjedt hirek szerint, mire a Ház ujból összeül, vagyis a nyolcz napos szünet után okvetlenül tisztult helyzet előtt fogunk állani. Vagy meg lesz a béke, vagy pedig megállapodás lesz arra nézve, hogy a jövő eshetőségekkel mire határozta magát a kormány. Beavatott körökben ezt a nyolcz napi terminust döntőnek tartják a hosszura nyult béketárgyalások végleges eredményére nézve.

A czár és a béke.

Debreczen, február 8.

Ily czim alatt a Nova—Reforma czikket közöl állitólag egy magyar publiczista tollából, a mely czikk erősen kikel ugy Orosz-, mint Németország ellen.

Oroszország — irja a czikk — a melynek Péter czár végrendelete szerint világuralomra kell törekednie, ez volna az örök béke realizálására hivatva? Még akkor sem hinnők, ha Turgenyev állitása: ha Runie ment, már azóta is ezerszer be nem bizonyult volna.

A békekonferenczia mindamellett meg fog tartatni s a diplomata urak a Cicero két augurjához hasonló módon fognak azon részt venni, azután sietnek majd szétoszolni és fegyverkezni. Ennek daczára az eszme alkalmas volna arra, hogy szerényebb vivmánynyal is beérjük. Ha nem sikerül az eget megostromolni, iparkodjunk tehát az égboltozatig hatni. Ha a világbéke amugy — hübele-Balázs-módjára nem valósitható, érjük be egyelőre a leszereléssel. Ez nem lehetetlenség, főkép, ha meg van hozzá a komoly akarat.

Itt természetesen legott fölmerül a kérdés: ki kezdje meg a leszerelést? — mire egyszerüen az a válasz, hogy tekintettel a mai politikai konstellácziókra, erre az európai hatalmak egyike sem lesz hajlandó. A mai fegyveres béke megszüntetésére csak egy alkalmas eszköz létezik: Lengyelország helyreállitása.

Ez ugyan merész ugrás, de azonnal betömjük a tátongó ürt. A világbékét ma csak egy hatalom fenyegeti: Oroszország.

A franczia revanche-eszme sokkal lokálisabb természetü, semhogy európai bonyodalom előidézésére képes volna.

Európára nézve egyedül a pánszláv eszme, a caropapizmus közveszélyes. — Oroszország miatt jött létre a hármas szövetség s ugyancsak miatta kötött Németország szövetséget Ausztria—Magyarországgal.

Oly tény ez, a mely felett kár volna szót vesztegetni. De ha ezt elösmerjük, ugy csak következetesen járunk el, ha Lengyelország helyreállitását propagáljuk. Ugyanis a történelem tanusága szerint csak Lengyelország felosztása nyitotta meg a moskovitáknak a Nyugatot, s e szerint Oroszország hatalmi fejlődése Lengyelország bukásával kezdődik.

Nem volna-e hát egy restaurált Lengyelország a legalkalmasabb, a legtermészetesebb eszköz a moskovita hatalmi terjeszkedés meggátlására?

Ha meg van törve Oroszország ereje, a hármas szövetség nehézség nélkül nyugalomba vonulhatna s akkor Európa népei megmenekülnének a ma állig felfegyverkezett négy millió őrangyal gondviselése alól.

Ha pedig azt hiszszük, hogy Lengyelország helyreállitásának propagálása első sorban Ausztria-Magyarországnak állama érdekében, ugy ezzel semmi ujat nem mondottunk. Nemcsak Európa békéje, de saját érdeke is szükségessé teszi ezt, Ausztria-Magyarország azon nemzetközi Rubikon melyet büntetlenül átlépnie senkinek sem szabad. Ezen államnak mindenkor lesz egy állandó ellensége: geografiai helyzete s épp azért volens-nolens állandó szövetségesre van utalva, ez pedig Lengyelországon kivül más nem lehet, Németországgal szövetségünk tárgyáról sem biztositja jövőnket, e szövetség tulajdonképen csak Németországnak használ, de nekünk vajmi keveset.

Mutatja ezt azon körülmény is, hogy nem Andrássy gróf kereste a német kanczellárt Berlinben, hanem Bismarck sietett Bécsbe, hogy Andrássyt megnyerje tervének.

S valóban bámulatba ejt bennünket ha Buch Morie emlékirataiban olvassuk, hogy mennyi idejébe, fáradságába és erő-

A szerénységről.

Irta: **Tutsekné-Bexheft Lilly.**

Nagyapáink korában a fiatal leányka legfőbb ékességének a szerénységet tartották. A titokban viruló ibolyákat fölkeresték és megtalálták a szép, himes pillangók — abban a boldog korban, mikor az emberek ráértek behatóan foglalkozni egymással.

És az őszhaju, szelidszemü matrónák szomoruan csóválják fejüket a modern leány önérzetes modora fölött, ők nem tudják és nem akarják megérteni, hogy a kor változott, hogy a szerénységet nem veszik észre, nem jutalmazzák meg, hanem eltiporják az érdekek elkeseredett harczában, hogy érvényesül a szalonban, a bálteremben és az életben is csak az tud, a ki a ki az előtérben áll, a kit figyelnek és rágalmaznak, de bámulnak és szeretnek is.

Jaj annak a férfinak és ezerszer jaj annak a leánynak, a ki szerény! A férfi sohasem fog magasra vergődni a rang és hatalom létráján és a leány sohosem fog jól férjhezmenni.

Nézzétek meg a mulatságok ünnepelt szépségeit. Sokszor nem is szépek, nem is kedvesek, nem is okosak; de mindig ugy lépnek fel, mint a ki föltétlen hódolathoz szokott és éppen ez a föllépés teszi őket ünnepeltekké. Mert a átszat után itél a világ. És lehet a leány a legszebb, a legkedvesebb, a legokosabb, ha szerényen meghuzódik a többiek háta mögött, nem fogják észrevenni.

Ha aztán a házasságra kerül a sor: az, a ki gazdag és előkelő férjet pretendál magának, többnyire eléri czélját. És a szerény jó leánykákból szomoru, elkeseredett vén kisasszonyok lesznek, a kik az életnek csak sötét oldalát ismerik és mindenütt mellőzve lesznek, igazságtalan, lenéző kicsinyléssel. Ha pedig mégis férjhez megy az ilyen leány, bizonyára valami gyermekeinek anyát kereső özvegy, vagy beteges agglegény fogja elvenni, a ki masutt nem mer kopogtatni, mert fél, hogy kosarat kap.

A szerények élete önfeláldozás, önmegtagadás, megalázkodás. Számüzöttei ők a ragyogó, mulató társadalomnak, szegényebbek a szegénynél, mert hiába sóvárognak egy kis fény után, egy kis öröm után, hiába álmodnak a soha meg nem valósuló boldogságról!

Aki a föllépésével hipnotizálni tudja a tömeget, annak előre is nyert játéka van. Tetszeni fog. Es a mai életben, mikor a nő már kilépett az otthon szük falai közül, de nem emanczipálódott még eléggé, hogy a kenyerét megkeresve, abban hivatást, életczélt is lásson, — ez a fő.

Tetszeni! ez a varázsigéje a szerencsének. Ez nyitja meg paloták kapuit előttünk, ez emel ki a kortársak sokaságából, nem nézve egyéni érdemeket, nem törődve azzal, mily eszközökkel vivtuk ki a sikert.

Lehet-e csodálni, ha ily körülmények közt a leánylélek e finom zománcza lefoszlik, ha mind többen és többen tolakodnak előre, versengve egymással, ha lassan-lassan kivész az emberek szivéből a szerénység veszendő virága?

Igaz, hogy a nők látköre hatalmasan kitágult az utolsó évtizedek alatt, igaz, hogy immár nyitva előttünk az ut a müvészetek és tudományok szentélyeibe is, (a Kisfaludy-társaságot kivéve), de a ki csak él és nem tanul, a ki nem készül kenyér kereső pályára, az általános felületes müveltsége mellett a gondolatok és érzések mélységét elveszti a vállalkozó benyomásokat osztályozni, megérteni is alig van ideje, nemhogy gondolkozzék felettük.

S ez nem az ő egyéni hibája. Annyit mindenről kell tudnia, a mi a világban történik, annyi mindenről kell beszélnie, a mit az ujságban olvas, szinházban, ünnepélyeken lát, hogy ez a felületes tájékozottság lehetetlenné teszi a komoly tanulmányokat. A ki szerepelni akar, annak felületesnek kell lennie, hogy el ne maradjon.

De akár tudományos pályára készül a leány, akár a társaságba vezetik be,

megfeszitésébe került Bismarcknak, mig a szövetség megkötésére rábirhatta külügyi hivatalunkat. Német szövetségeseink részéről eddig csak azt tapasztaltuk, hogy beleavatkozik hol Ausztria, hol Magyarország belügyeibe; különösen ez utóbbit illetőleg instruálta a magyar parlamentet' hogy hogy viselkedjék, milyen kormányt válaszszon magának, mily magatartást kövessen a külfölddel szemben. stb.

De mily biztositékot nyujthat nekünk a német szövetség egyáltalában?

Ha p. o. Oroszország holnap megtámadná Németországot, mi segitségére lehetnénk Német szövetségesünknek, de ha Oroszország Ausztria-Magyarországot támadja meg, mi Németország részéről semmiféle istápolásra nem számithatunk. mert Franeziaország sakkban tartaná. Jól tudta és előre látta ezt Bismarck. Ergo caveant consules.

SZINHÁZ.

Szinházi müsor:

Csütörtökön, február 9-én („A" bérletben) *A bünös*, dráma.

Pénteken, február 10-én, („B" bérletben) *A költő álma*, Angyal Armand operája.

Szombaton, február 11-én, („A" bérletben) *A költő álma*, opera,

Vasárnap, február 12-én, délután 3 órakor *Igmándi kis pap.* Este (bérletszünetben): *A baba*, operett.

—

* **A bünös.** Woss Richárdnak, a németek nagy drámairójának darabját adták tegnap. Sokan abban a meggyőződésben ringatóztak, hogy e német drámát most mutatják be, pedig három év előtt már láttuk ugyancsak Komjáthy társulatától. A drámát már előző számunkban ismertettük. Most csak még a darabot illetőleg annak a konstatálására szoritkozunk, hogy a darab nem kellett valami nagy hatást a félig telt ház közönsége előtt. Az ártatlanul elitélt Lehr Tamás szomoru esete ugyan meghatotta egynémelyik érzékenyebb szivü hallgatót s a szánalmat is felébresztette később a bün utjára tévedt Lehr, valamint sokat szenvedett családja iránt, de ezt a szerző csak azzal érte el, hogy minden felvonásban különféle eszközökkel igyekszik a hatást fokozni, de nagy általánosságban az egész dráma inkább unalmas. Maga az előadás elég jól sikerült, főkép ha tekintetbe vesszük, hogy mostanában sok uj darab bemutatása igényelte a társulat erejét. Az ártatlanul elitélt, husz évig börtönben sinlődő rabot, Lehr Tamást Komjáthy személyesitette. Komjáthy a hosszu rabság alatt elfásult embert, ki beletörődött sorsába s a ki előtt minden közönyös, sok müvészi vonással ruházta fel. Egészében hü és megfelelő alakitást produkált és rászolgált az elismerésre. Az első felvonásban nem találta el az igazi hangot s ez sokat levont más különben figyelmet érdemlő játékából. — Bartha István tegnapi szereplésével ismét csak nagyfoku haladásáról tett bizonyságot. Schmidt Vilmos szerepét olyan markans drámai vonásokkal s oly sok igazsággal játszotta, hogy méltán megérdemli a legteljesebb elismerést.

F. Csigaházy Etel (Lehrné) a gyermekeit szerető, leánya becsületéért aggódó anyát nagy hatással játszotta.

Szabó Irma a könnyü félvilági hölgyet kinek esze mindég csak a tánczon, mulatságon jár, a kinek lelkében annyira megbillent az erkölcsi suly, hogy odaakarja magát dobni a legelső ember karjaiba, annyi természetességgel s érzéssel mutatta be, hogy nyilt szinen is tapsra ragadta a közönséget. Majd később, mikor átérti, tudatára tér annak a bünös cselekedetnek, a mit elkövetni akart s a mit agyában szüntelenül forgatott, s mikor a tiszta önzetlen szerelmet megösmeri előttünk állott az egyszerü, ártatlan lány, ki a müvészet minden kellékeit érzényesitette e jelenetben. Tanay Frigyes méltó partnere volt Szabó Irmának. Ő is megérdemelte a nyilt szinen kapott tapsot. Kisebb szerepeikben kiválóan játszottak Fenyéry, Szacsvay, Odry és Rubos. A darabot ma ismétlik.

* **Szinházi hir.** Holnap, pénteken, folyó hó 10-én kerül először szinre Győr város poéta kapitányának, Dr. Angyal Armandnak bájos operája: *A költő álma.* — Az opera szövege és zenéje egyformán dicséri a győri rendőrfőkapitány költői lelkületét. — Egy rendőrfőkapitány, ki verseket ir és zenét komponál! Nem hihetetlen ez?! Pedig ugy van! És operájának már a szövege is oly világosan tárja elénk a szerző lelkét, hogy egyszerre megértjük őt. Egyszerre világos előttünk, hogy csak egy igazi poetának lehetnek ilyen gondolatai.

Operájában a költőt állitja elénk, ki a költészetért feláldozza szerelmét, boldogságát. Inkabb a lant, mint a nélkül boldog szerelmi éden.

A költő álma külföldön, német szinszinpadon, Frankfurtban került először szinre és aratott fényes sikert; hazánkban Sopronban adták szintén nagy tetszés mellett.

Különben ez nem első munkája dr. Angyalnak. Több külföldi városban, u. m. Párisban, Brünnben, Brüsszelben több pályázaton nyert már dijakat és kitüntetéseket dalaival. És azok a külföld nagyobb zenemükereskedésében nagy kelendőségnek örvendenek.

Az opera főbb szerepeit: Elemér költőt: *Karacs* Imre, — A királyt: *Csatár*, — Aurora király leányt: *Leopold* Franeziska, — Gábort: *Rubos*, — A költészet nemtőjét: R. *Serfőzi* Zseni játszák. És nagy, fontos szerepe van az operában a korusnak is.

Ez lévén az első eredeti opera ujdonság ez idényben, ezért erre külön is felhivjuk a közönség figyelmét.

Jókai a drámáról és a szinészetről.

(A koszorus költő ujabb levele Makó Lajoshoz.)

Jókai Mór levelet irt a szegedi szinház jelenlegi és a budai szinkör jövőbeli igazgatójához, Makó Lajoshoz. Nagyérdekü levél ez. A koszorus költő mesteri tollára veszi a jelenlegi drámairodalmi és szinészi viszonyokat és rövid vonásokban nagy és igazságos kritikát mond a modern drámairodalmi áramlatokról. Megszivlelhetik a nagy költő igazságait azok, akiket illet — irodalomban, szinpadon egyaránt. A valóságosan irodalomtörténeti becsü levél a következőképen hangzik:

„*Nagyon tisztelt Igazgató Ur!*

Szivem szerint köszönöm Önnek mindazt, amit kedves levelében tudatott velem. Hogy van még a világon olyan rajongó szinházvezető, aki engemet, mint szinmüirót szeretetében részesit, sőt még arról is ábrándozik, hogy egész sorozatát hozza szinpadra az én általam irt és irandó szindaraboknak.

Először elmondom azokat az akadályokat, amik e szándéknak utjában állnak, aztán majd rátérek arra, amit lehetőnek tartok.

Legelső hátrány az, hogy az én komikumomban nincs pikantéria, nincs modern vonatkozás a mai társadalmi viszonyokra, a tragikumomban pedig nincs drasztikus hatás. Amikor az én költeményeim lelkesitettek, az a kor elmult, az általános eszmejárás megváltozott, fölöslegessé lettem. S ezt én magam is jól tudom.

A második hátrány meg az, hogy az a szinészi ivadék is elmult, mely az én szinmüveimet egykor nagy hatással érvényesitette. Most is vannak kitünő szinmüvészek, nemcsak a régi gárdából, de az ujabb ivadékból is, akik a franczia szinmüveket, Ibsen és Sudermann természethü darabjait kiváló alkotással értékesitik; de az en sajátságos magyar szavalási módomat, az én átérzésre szánt páthoszomat nem fogadják el: e nélkül pedig minden darabom hatástalanul marad le a szinről.

A drámai szinészet egyáltalán országszerte pompásnak indult. A drámai müvész (és különösen a müvésznő) pályája nem kecsegtető: az operette csábit. Az operette-diva pezsgőzik s fényes estélyeket ád, a tragika pedig burgonyát vacsorál s fütetlen szobában hál; aztán

---

hogy magához illő férjet keressen magának: ha szerény, ugy nem fog boldogulni sehol. Föl kell tünnie, hogy érvényesülhessen. Bármily pályára lép, a fő az, hogy a világ tehetségesnek tartsa, bármely szalonban jelenik meg, értenie kell ahhoz, hogy magára irányitsa és lekösse a társaság figyelmét. Nem könnyü feladat ez. Az emberek izlése oly kényessé, igényeik oly ezerfélévé finomodtak már, hogy nehéz az ujság, eredetiség ingerével hatni ott, a hol mindent megszoktak és meguntak már. Első sorban pedig nem szabad szerénynek lenni, sőt annak látszani sem.

A férfiak, a kik maguk irtották ki a leányok szivéből ezt a finom, kecses tulajdonságot azzal, hogy a szerénytelenséget s az elbizakodottságot tömjénezték és elfordultak attól, a ki nem igyekezett feltünni és tetszeni nekik: az emanczipáczió rovására irják hibájukat.

A modern nőnevelés az oka mindennek. A főzőkanál és varrótü korszakában a leányok jobbak, igénytelenebbek s kedvesebbek voltak.

Igaz. De az emanczipácziónak ehhez semmi köze sincs. Sokkal nagyobb és általánosabb a baj. Az emanczipált hölgyek kisebbségével szemben áll az eladó leányok óriási többsége, mely az életkérdés megoldását egyedül a házasságban látja. És ez a többség sem szerény. Mert az idők folyása változott. Mert a férjért is harczolni, küzdeni kell, nemcsak a személyesen keresett kenyérért. Harczolni a szépség, ügyesség minden fegyverével, meg kell hóditani többet is, hogy egy közülök csakugyan megkérje a leány kezét. Nem elég ám otthon ülve megvárni a mesebeli lovagot, mint a régi jó időkben!

És a ki félreértett szerénységből nem használja eléggé természetes és mesterséges fegyvereit, az itéletnapig is elvárhat. A modern lovagok nem veszik a fáradságot maguknak, hogy fölkeressék és beleszeressenek.

Ez az oka annak, hogy a leányok, ha elég élelmesek ennek az igazságnak a horderejét felfogni, önérzetesen, elbizakodottan lépnek a világba. Nem rettennek vissza attól, hogy az üres ragyogásért eldobják lelkük igaz gyöngyeit. Hisz a szerencséjük függ tőle!

És a mint, mi már hitetlen mosollyal hallgatjuk nagyanyáink meséit a régi szép időkről, a jövő nemzedékek talán elfelejtik azt is, hogy az emberi szivekben egykor élt a szerénység elhervadt, bübájos virága s az a dicsfény, mely az ártatlan leányka homlokát fonta körül, a nőiesség szelid, divatjamult dicsfénye, csak a képzelődés káprázata volt talán . . .

örül, ha egy derék vidéki uraság a kezét megkéri s a hideg oltárt a meleg tűzhelylyel fölcserélheti.

Kinek irjak?

Nézze ön: itt van a legujabb szinmüvem, a „Levente“, melyet legjobb munkámnak tartok. Ez már több mint két év óta el van fogadva a Nemzeti szinház igazgatósága által és nem tud szinpadra kerülni.

Miért irjak?

A mai postával elküldöm önnek a nyomtatásban megjelent szinmüveimet három kötetben (137—151 füzet) meg a Leventét. Kérem önt, nézze ezeket át. Találni fog köztük több olyan darabot, mely hajdan nagy sikert aratott mind a Nemzeti szinháznál, mind a vidéki szinpadokon, de már három-négy évtized óta érintetlenül penészedik a lomtárban.

Ezek között legjobban sajnálom a Dózsa György és Dalma czimü szindarabjaimat. Nagyon kérem önt, olvassa el ezeket s mondja meg a véleményét, nem lehetne-e ezek közül az egyiket az ön társulatával szinre hozatni. A Dalmát különösen merném ajánlani. Abban háládatos szerepek vannak és sok látványosság.

Csak egyszer lemenetnék Szegedre, hogy önnek a müvésztársaságával megismerkedhetném! Mert igy vaktában tervezek. De hát megmozdithatatlan vagyok.

Még egyszer szivesen megköszönve irántam tanusitott jóindulatát, kiváló tisztelettel maradok Budapest, 1899. febr. 5.

igaz hive

dr. Jókai Mór.

Hajduvármegye közgyülése.

— Tárgysorozat. —

Hajduvármegye törvényhatósági bizottságának Debreczenben 1899. évi február 15-ik napján délelőtt 9 órakor kezdődő s folytatva tartandó rendes közgyülésének tárgysorozata a következő:

1. Alispáni időszaki jelentés.

2. Az országos tőrvénytár szerkesztősége a Japánnal 1897. évi deczember 5-én kötött kereskedelmi és hajózási szerződés beczikkelyezéséről szóló 1893. évi XXXII. t.-czikket megküldi.

3. A nagyméltóságu m. kir. kereskedelemügyi miuiszter ur a heti vásároknak, a nem helyben lakó iparosok által való látogatása ügyében alkotott vármegyei szabályrendeletet, s H. Nánás városnak ugyan e tárgyu szabályrendeletét módositás végett leküldi.

4. A nagyméltóságu m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter Ur a Hajdu-Böszörmény város által évekkel ezelőtt tett Kossuth Lajos ösztöndij alapitványokról kiállitott alapitó leveleket törvényhatósági megerősitési záradékkal ellátás végett visszavárólag leküldi.

5. A nagyméltóságu m. kir. belügyminiszter urnak folyó évi január 30 án 6385./III. szám alatt kelt leirata, a melylyel a vármegyei törvényhatósági bizottságnak azon határozata, mely szerint a h.-böszörményi közbirtokosságnak a kertalja, Csahér, Sashalom, Hortobágy és Remete elnevezésü ingatlanoknak a város javára és tulajdonául a kikötött feltételek mellett átadására vonatkozó ajánlata, a városi képviselőtestület azt visszautasitó határozata megváltoztatásával H. Böszörmény város részére elfogadtatott: az az ellen beadott több rendbeli felebbezés elutasitásával helybenhagyva lett.

6. Kir. tanácsos alispán a vármegyei központi választmány 1898. év folyamán tartott üléseiről felvett jegyzőkönyveket s mult évi müködését tárgyazó összes iratait levéltárban leendő elhelyeztetés végett beterjeszti.

7. Ugyanannak előterjesztése a Csapó István elhalálozásával az állandó biráló választmányban üresedésbe jött tagsági hely betöltése iránt.

8. A vármegye kezelése alatt álló pénztárak deczember, január és február havi megvizsgálásáról felvett jegyzőkönyvek bemutattatnak. Ezzel kapcsolatban a pénztárak megvizsgálására a közgyülés által kiküldött bizottság jelentése, megbizatása foganatositásáról.

9. Kir. tanácsos alispán Ur bejelenti. hogy elhalt Csapó István virilis bizottsági tag helyére Karácsony Zsigmond földesi lakost, mint sorrend szerint következő póttagot behivta.

10. Ugyanannak jelentése arról, hogy a virilis bizottsági tagságáról lemondott Móricz Imre helyére Daróczi Jakab hajdunánási lakost, mint sorrend szerint következő póttagot behivta.

11. Ugyanannak előterjesztése a h.-dorogi II ik és a h.-hadházi választó kerületekben üresedésbe jött vármegyei választott bizottsági tagsági helyek betöltése iránt.

Ugyanannak jelentése arról, hogy Uzonyi Péter, Löki Sándor, Kelemen Gábor, Szabó András, Magyar János és Borbély Sámuel a vármegyei választott törvényhatósági bizottsági tagoknak folyó évre kiigazitott névjegyzékébe, miután megválasztásuk jogerőre emelkedett, — felvétettek.

13. A vármegyei közigazgatási bizottság megkeresése a Csapó István elhalálozásával üresedésbe jött közigazgatási bizottsági tagsági hely betöltése iránt.

14. A vármegyei közigazgatási bizottság értesitése, a mult évi deczember s folyó évi január havi ülésekben meg nem jelent tagokról.

15. A vármegyei árvaszék kérelme az iránt, hogy a h.-dorogi betét szerkesztési munkálatokhoz az árvapénztári követelések tisztázása czéljából kiküldött vármegyei tiszti ügyész uti költsége a tartalék alap terhére utaltassék.

16. Debreczen sz. kir. város törvényhatósága, az országgyülés képviselőháza szabadelvü párti többségéből alakitott magyar felelős kormánynak bizalmat szavazó határozatából kifolyó feliratát pártolás végett megküldi.

17. Hevesvármegye közönsége az ország ősi alkotmányának sértetlen megőrzése érdekében az országgyülés képviselőházához intézett feliratát pártolás végett megküldi.

18. Torontálvármegye közönsége, a nyugodt, higgadt és komoly parlamenti tárgyalások zavartalan menetének biztositása iránt az országgyülés képviselőházához intézett feliratát pártolás végett megküldi.

(Vége köv.)

Mulatságok.

Farsangi naptár.

Február 11. Ács-ifjuság dalkörének mükedvelő előadása a „Margit“-fürdő disztermében.

Február 14. Jogász- és tisztviselő-kör jelmez-estélye a „Bika“ disztermében.

Február 18. Nyomdászok mulatsága a „Margit“-fürdő disztermében.

Február 25. Az izraelita jótékony nőegylet *„debreczeni vásár“* mulatsága a „Bika“ disztermében.

—

* **Vásár a Bikában.** Mind szélesebb körben nyilvánul az érdeklődés az izr. nőegylet által e hó 25-én rendezendő vásári mulatság iránt. A rendezőség mind nagyobb mérvü intézkedéseket tesz a mulatság érdekében. Naponta gyülést tartanak az egyes bizottságok s az előkészületek iránt teszik meg intézkedéseiket. Egyik érdekessége lesz a vásárnak a *„Debreczenben kidobolták“* cz. alkalmi lap, mely kedves, mulattató s érdekes közleményekkel lesz tele. A régi, különféle jelmezes csoportok tarkasága is emelni fogja a mulatság fényét. Igazi vásári képet nyujt majd a „Bika“ diszterme s bizton hisszük, hogy a derék nőegylet s a rendezőség fáradozását anyagilag is, erkölcsileg is a legszebb siker jutalmazza.

* **A Debreczeni Első Magyar Asztaltársaság** tegnap este az „Angol királynő“ éttermeiben sikerült tánczestélyt rendezett, mely hangversenynyel, tréfás tombolajátékkal és társas vacsorával volt egybekötve. A müsor első pontja a Magyari Testvérek zenekara által előadott „Hymnusz“ volt. Majd *Kovácsi* Kálmán szavalta el alkalmi ódáját. Utánna R. *Serfőzy* Zseni énekelt, mely énekszámot a közönség frenetikus tapsaira ujak követtek. A *Főiskolai Zenekör* vonós négyese is kitett magáért. Majd *Rubos* Árpád mondott kedvre derítő monológot, aztán énekelt is. Végül Szabó Irma, a kedvelt naiva szavalta el, szinte alkalmi szánta monológ, Garay „A magyar hölgy“ czimü költeményt. A kedvesen és lelkesültséggel előadott szavalatot tapsok jutalmazták, melynek szüntével még A méh románcza czimü költeményt szavalta el hasonló hatással. A müsort tombola, vacsora és reggelig tartott tánez fejezte be Magyari testvérek kitünő zenekara mellett. Az Asztaltársaság a tiszta jövedelmet a szeretet oltárára szenteli.

Legujabb.

— *A Debeczeni Ellenőr* saját tudósitójától. —

A helyzet.

Budapest, február 9. (Érk. d. u. 2 órakor.) A politikában ma beállott a szélcsend. A képviselőházban csupán az ellenzéki pártok néhány bizalmi embere volt jelen. Délelőtt a politikusok ismét tanácskoztak. A gyöngélkedő *Szilágyi* Dezső helyett *Csáky* Albin gróf közölte a jelenvoltakkal azon irott jegyzék tartalmát, melyet a disszidensek az ellenzékiek óhajtására a kormány legutóbbi válaszüzenetéről kértek.

Az ellenzéki pártok megállapodásáról alkalmasint csak a hét vége felé értesithetik a disszidensek a kormányt. A megállapodások kifognak terjedni a kormány házszabály módositási propozicziójára, valamint ama választási ügyeket illető deszpozicziókra is, melyekkel az ellenzék azokat kibőviteni óhajtja.

Elhalt zenetörténetiró.

Budapest, február 9. (Erkezett d. u. 2 ó. 30 p.) *Bartalus* István ösmert zenetörtenetiró 78 éves korában ma elhunyt. Bartalus István, zeneiró és tanár, a m. t. Akadémia s a Kisfaludy-társaság tagja, szül. 1821. Bálványos-Váralján. Irt zenei czikkeket, tankönyveket, zongoraiskolát zenetörténeti müveket, gyüjtött magyar dalokat; szépirodalommal is foglalkozott.

Lemondott elnök.

Budapest, február 9. (Érk. d. u. 2 ó. 35 p.) *Mikszáth* Kálmán a budapesti ujságiró egylet elnöke tisztéről lemondott. Utódjául *Vészi* Józsefet a Budapesti Napló főszerkesztőjét emlegetik.

A pápa áldása.

Budapest, február 9. (Érk. d. u. 2 ó. 35 p.) *Schuster* Konstantin váczi püspöknek, kik utolsó perczeit éli, a pápa áldását küldötte.

A bolgár fejedelemné temetése.

Budapest, február 8. (Erk. d. u. 2 ó.) Szófiából sürgönyzik, hogy Mária Lujza fejedelemnét ma szállitották Filipopoliszba, hol ideiglenesen nyugalomra helyezték.

A király képviselője Belgrádban.

Budapest, február 9. (Érkezett 2 óra 1 peczkor.) Belgrádból jelentik: Lipót Szalvator főherczeg, ki Ő felsége képviseletében jelen volt a bolgár fejedelemné temetésén, Milán királylyal ma ide érkezett. A pályaudvaron Sándor király várta a vendéget, kinek tiszteletére ma este diszebédet rendeznek.

Közgazdaság.

Budapest, február 9. Buzakinálat, vételkedv gyönge. Forgalomban nehány ezer métermázsa 5 kraczárral olcsóbb. — Egyéb gabonamüvekben kevés forgalom. Irányzat változatlan. — Időjárás: borus.

9·74—75
9·53—54
8.61—63
8·02—03
4·80—82
5·86—87
2.25—35

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg héttőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára irni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Otthon"-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyüjtőszekrényből a beadványok kivétetnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartatnak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattár a feleknek felvilágositásokat hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A debreczeni kir. járásbiróság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Népkönyvtár az árok-utczai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

—

— **Petőfi halála és a Szigligeti-Társaság**. Ebben az esztendőben ötvenedik évfordulója lesz annak, hogy a szabadságharcz halhatatlan dalosa eltünt a segesvári csata végzetes viharában. Az egész országban mély megilletődéssel ülik meg ennek emlékét; gyászünnep lesz a segesvári sikon is. Ugy illik, hogy az irodalmi körök különösen ünnepeljenek Petőfi halálának ötvenedik évfordulója alkalmából. Mint értesülünk: a nagyváradi Szigligeti Társasághoz legközelebb inditványt nyujtanak be, hogy a társaság a halhatatlan poéta emlékét ünnepelje meg s ez ünneplés módozatainak megállapitására küldjön ki a választmány bizottságot. Bizonyára a debreczeni Csokonai kör is megünneli a szabadság és szerelem halhatatlan poetája halálának ötvenedik évfordulóját.

— **Félev megnyitás az akadémián**. Nagyszámu akadémia polgárság és számos tanár jelenlétében nyitotta meg ma d. e. 9 órakor dr. Erdős József h.-akadémiai igazgató a második félévet. Bevett szokásként a főiskolai szénior felolvasta a jelen évi pályázatok eredményét s kihirdette a jövő évi pályatételeket: 1. A *Hatvani* pályatételre (hittudományi kérdés, latin fogalmazással) beérkezett 2 munka igen gyenge, jutalomra nem méltó. 2. A *Váradi—Szabó*-pályatételre (nevelés tan köréből) 1 munka érkezett mely a pályadij felére 25 frtra érdemesitetett szerzői Hagymássy Gyula és Bary Gyula 1 th. 3. *Pécely* IV.-pályadijat (Egyházszónoklattan köréből) felerészben Birtha József 4 th. nyerte. 4. A *Bulyovszky*-pályadijat (lirai költemény) 10 drb. hallatlanul gyenge pályamüvel szemben, *Acsay* Lajos 1 th. vitte el teljes egészében *Dalok Az Otthonról* cz. költemény füzérével. A *Keresztessy—Deák*-féle pályadij nyertese Varga Imre 3 jh. lőn, ki egyedül pályázott. „A szigoruan arányos és fokozatos adó elmélet" cz. munkájával. Miután a jövő évi pályakérdéseket *Bogdán* Lajos főisk. szénior szintén felolvasta, dr. *Erdős* József h.-igazgató rövid, de mély igazságu beszédet intézett az ifjuséghoz, mely tanárainak éltetésével oszlott szét.

— **Eljegyzés**. *Tóth* Gergely államvasuti mérnök eljegyezte *Szikszay* Lajos épitész kedves leányát Irént.

— **Letépett csillagok**. A katonának a csillagja mindene. Ez ad neki tekintélyt, ez ad exisztencziát. Ha ezt elveszti, elvesztett mindent. Ismeretes. hogy Manulovits Lázár, az Aradon állomásozó 3. huszárezred fiatal hadnagya az elmult év óta az aradi vár lakója volt, mint vizsgálati fogoly. Váltóhamisitás miatt került ilyen nehéz sorsba a különben rokonszenves, nagy müveltségü és Arad társas köreiben nagy kedveltségnek örvendett huszárhadnagy. Költséges passziói voltak, a társaságban ragyogni akart és nem volt meg hozzá a módja. Igy nőtt adósság adósságra. S a hitelezők zaklatták a hadnagyot, fenyegetőztek. Manulovitsnak a szégyentől, a tönkremenéstől való félelem adta azt az eszmét, hogy váltót hamisitson. Ugy gondolta, ha az éhes hitelezőket kielégiti, egérutat nyer. Nem volt szerencséje, pénzt sehol sem kapott s a váltó hamisitás nyilvánosságra került. Es a hosszu vizsgálati fogság után az elmult héten kimondták a kemény itéletet, mely szerint Manulovits Lázár hadnagyi tiszti rangjától megfosztatik. Lehullt a fényes csillag az atilláról és ezt a szomoru csillaghulást részvéttel nézi mindenki, a ki a rokonszenves hadnagyot ösmerte.

— **Öngyilkosság táncközben**. A baranyamegyei Rogenye községben álarczosbált rendeztek a falu kocsmájában. Mikor a bál éjfélfele állt, a kocsma udvarán két lövés dördült el. Kis Szellős János fiatal legény, lőtte magát agyon, a ki a mulatságból kiment az udvarra és egy kétcsövü pisztolyból fejbe lőtte magát. Tettét, ugy látszik, boldogtalan szerelem következtében követte el.

— **Felülfizetések.** A f. hó 14-én megtartott m. á. v. altiszti bálon a következő felülfizetések történtek: Mihalovits István 30, dr. Wolaffka Nándor, Tóth Béla gyógyszerész 20—20, Dobieki Sándor 10, Boczán Elemér 8, Dávidházy Kálmán, Hoffmann és Kronovitz, Szutor Ferencz, Németh András, Gyarmathy József, Kovács János, Nagy Elemér, Malicsky József 4—4, Schaf János, Szita József 3—3, Neuhauser N. órás, Rosenberg Adolf, Némethy Zsuzsika, Bartha Gábor, Magyar János, Balogh János, Vibirál János, Ulmer és Grünhut, ifju Fülöp Ignácz, Vetéssy Béla, Benes Károly 2—2, Filfi Sándor, Nagy Lajos, Miklós Miksa, Nagy Sándor és Borsos Ferencz 1—1 korona. A rendezőség ez uton is köszönetet mond a nemes lelkü adakozóknak.

— **Rablás egy templomban.** A hajduböszörményi 20 ezer lelket számláló református hivek most egy második uj templomot épitettek a mult évben mint egy 130—140 ozer forint költséggel, melyből 11 ezer frtért Augster pécsi orgonakészitő egy uj orgonát is állitott be a templomba. A mult éjszakán a templomban ismeretlen tettesek betörtek, akik bizonyára azt hitték, hogy az urasztali s keresztelő ezüst edényeket (miket a hivek eddig már nagy értékben beszereztek) szintén ott találják. De csalódtak, mert a templom még nem nyilt meg a közhasználatnak, hanem az ezüst edények a parókhián vannak. Erre aztán mégis elvittek 22 kisebb orgonasipot, amiről azt gyanitották, hogy ezüst. A kár ugyan csak 50 frt, mert ennyit értek a sipok, de a rongálás s hogy Pécsről uj sipokat kell hozatni: ez még kellemetlenebb és költségesebbé teszi a szenevedett kárt. A szigoru nyomozás megindult, de eddig nem vezetett eredményre.

— **Elszámolás**. A „Debreczeni Polgári Kör" által 1899. január 28-án az „Arany-Bika" disztermében tartott tánczestélyen bevétel volt: Jegyekből 385 frt, felülfizetésekből 93 frt 50 kr, együtt 478 frt 50 kr. Kiadás volt 203 frt 72 kr. maradvány 274 frt 72 kr. Ezen alkalommal a következők fizettek felül: Roncsik Lajos, Polgári Bálint, Balassa Károly, Hauer Bertalan 5—5 frtot, özv. Kálman Józsefné, Gyarmathy István, Biczó Gyula, Harsányi János 3—3 frtot, Törő Imréné, Imre János, Szabó Antal, Dr. Benedek János, Suhajda József, idősb Kéki Sándor, B. Balogh István, Horváth István 2—2 frtot, Juhász Ignácz 1·50 frt. Fábián Károly, Deák István, Mike Ferencz, ifj. Zöld Mihály, Trózsy László, Szabó István, Szathmáry Mihály, Kopányi Dávidné, Pósalaky Andrásné, Kéki Sándorné, Pásztor Gyula, Hegyi István, Kertész László, ifj. Dankó Mihály, Szigetközy Sándorné, Erdey Jánosné, Szücs István, Szentessy Jánosné, Kovács János, ifju Nagy Gábor, Csáky János, Némethy János, Antal Vincze, N. N., Nagy Jakab, Kernáts Gyula, Udvarhelyi Géza, dr. Magos György, Márk Endre, Ábrahám László, Király Gyula, Móricz Ferencz, Somogyi Gyula, Kálmán Lajos, Aczél Géza, Dávid Mihály, Balogh Péter, Németh Anprás, Csurka István, Kerékgyártó József 1—1 frtot, Szathmáry Istvánné, Pósalaky József, K. R., Polgári Mártonné, Kiss András, ifju Gombos Ferencz, Koncz Ákos, N. N. 50—50 kr. Fogadják a felülfizetők a réndező bizottság nevében hálás köszönetemet: Dávid Mihály r. biz. pénztárnok.

— **Kitiltott szobor alapgyüjtők.** Tegnapi számunkban, hiteles információ alapján megirott czikkünknek megvolt annyi hatása, hogy a képekkel házaló tekintélyes csalókat a rendőrség letiltotta a további pénzgyüjtéstől. Szerintünk nagyon szelid elbánás volt ez azokkal a tisztelt urakkal szemben, akik *miniszteri kiküldötteknek* adták ki magukat s ugy pumpolták a közönséget. Ha ez nem csalás, akkor nem tudjuk, mit szokás *csalásnak* minősiteni. Tény, hogy házaltak azok a tisztelt urak s nem csupán megrendelést gyüjtöttek, hiszen a képeket átadták és végtére is egyébnek csalásnál, nem nevezhető az oly eljárás, midőn különbféle hazug czimek felsorolásával, hamis dátummal ellátott könyvvel rója végig egy trupp a város utczáit. Bizony bi-

zony megérdemelték volna ezek a jó urak a szigorubb elbánást is! Csak arra vagyunk most már kiváncsiak, hogy ha pusztán megrendelést gyüjtöttek azok a jó urak, miért tiltotta el őket a további gyüjtéstől a rendőrség? Hiszen az ipartörvény értelmében ezt — minden előleges engedély nélkül meglehet cselekedni.

x **Különös szerencse az osztálysorsjátékban.** Olvasóinknak még élénk emlékezetében lesz, hogy a most folyó III-ik sorsjáték 3-ad osztályu 80,000 koronás főnyereményét a szerencse sikereiről oly előnyösen ismert Török A. és Sársa budapesti főelárusitóknál nyerték és ma már ujból jelezhetjük, hogy a 4-ik osztályu 90,000 koronás főnyereményt is ugyanezen czégnél nyerték a 83,610 számu sorsjegygyel és ezen főnyereményt ugyancsak e bankház fizette ki pontosan. Ezen főnyereményeken kivül Török A. és Társa bankházában más, szinte jelentékeny összegek egész sorozatát nyerték és ezen tények, kapcsolatosan azon körülményel, hogy a fenti czég nemcsak pontosan kifizeti ügyfelit hanem különben is szolidul és jól szolgálja ki őket, már maguk is ajánlják, ugy, hogy majnem feleslegesnek tartjuk tisztelt olvasóinkat figyelmeztetni, hogy csakis saját ézdekükben cselekszenek, ha bizalmukkal a a minden tekintetben jó hirnévnek örvendő Török A. és Társa bankházát Budapesten Vaczi-körut 4. ajándékozzák meg.

x **Hivatali helyiségül,** esetleg *ipari czélokra raktárnak* stb. igen alkalmas, nagy, egy emeletes ház a központban, akár egészben. akár két részre osztva, olcsó bérösszegért kiadó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr" eredeti táviratai. —

Alfréd herczeg halála.

Budapest, február 9. Meránból távirják: A szász-kóburg-góthai örökös herczeg holttestét délután 4 és fél órakor Martinsbrunnban beszentelik, azután legfőbb parancsra katonai kisérettel a pályaudvarra szállitják.

Spanyol dolgok.

Budapest, február 9. Madridból táviratozzák: A régens királyné dekrétumokat irt alá, a melyekkel a parlamentet február 20-ra összehivja és az alkotmány biztositékait ismét helyreállitja.

Egy német költő ünneplése.

Budapest, február 9. Majna-Frankfurtból jelentik: A főpolgármester és a városi tanácsnak egy küldöttsége ma Jordan Vilmos költőnek, 80-ik születésnapja alkalmából egy okiratot adott át, a melyben értesitik a tanácsot arról a határozatáról, hogy a városi könyvtárban felállitják Jordan mellszobrát. Vilmos császár a költőnek a harmadosztályu vörös-sas rendet adományozta a szalaggal. Számos tudományos egyesület diszes kiállitásu üdvözlő iratot küldött a költőnek, a kinek barátai és tisztelői is szép ajándékot adtak át.

A Fülöp-szigetek.

Budapest, február 9. Washingtonból táviratozzák: Manilai jelentés szerint a Kanzasz-ezrednek egy csapatát Calvocan határában tegnap este megtámadták a filippinok, de az amerikaiak segitséget kaptak és heves ütközet után visszaverték a támadást. Két amerikai elesett és hat megsebesült.

A ki kilencz hétig nem evett.

Hajdu-Böszörményi levelezőnk irja: Ma reggel halt meg városunkban egy fiatal ember, a ki kilencz hétig nem evett, mig végre ma kiszenvedett. Az eset a következő:

Gajdán András 25 éves nőtlen ember ezelőtt kilencz héttel a szomszéd Nánás városban volt a hetivásáron, hol apjának szarvasmarháit adta el. A jó vásár után mulatós kedve támadt s beült a koreszmába s onnan addig ki sem jött, mig 100 forintot el nem mulatott. A nagy muri után, mikor józanodni kezdett, tudatára jött annak, holy mily nagyot vétkezett ő most, a szüleit hiven szerető fiu, aki eddig szülei ellen nem merészelt véteni s most a rosz kompánia kedvéért annyi pénzt elpazarolt.

Ezt ugy szivére vette, hogy amolyan mámoros állapotban elment egy üzletbe mérget venni, vett is 2 krajczár ára vitriolt, a mit, midőn visszatért a koreszmába, hol ezelőtt mulatott, ujabb mulatozás után meg is itta. Akkor nem lett különös baja, csak mikor hazajött. Otthon bevallotta, hogy elköltötte a pénzt, de bevallotta azt is, mikor rosszul érezte magát, hogy mérget ivott.

Szülei első tettét megbocsátották neki, ekkor a fiu meg azt bánta meg, hogy miért ivott mérget, szeretett volna még élni s töredelmesen bevallotta kinjai közt, hogy két krajczár áru vitriolt ivott. Rögtön orvost hivtak, a ki orvosságot rendelt el neki; de mint ez, ugy a város többi orvosai sem segithettek a szerencsétlenen, a ki azóta gyáltalán nem tudott ennni s nem is evett egyebet, mint nehány nap előtt egy-két kanál tejet, mit az orvosok erővel töltöttek bele. A boldogtalan bárzsing zsugort kapott s emiatt mondhatni éhen halt.

A régebben nagy, drabális erőteljes legény annyira lefogyott, hogy utoljára ugy nézett ki mint egy élő csontváz, ugy, hogy az emberek csodájára jártak a szivós természetü fiatal legénynek, a ki kilencz heti koplalás után is élt, mig nem végre ma reggel a halál megváltotta szörnyü szenvedéseitől; a végkép kimerült testből elszállt a megtört lélek is. Az egykor erőteljes fiatal legény végkimerülésben halt el, éhen veszett gazdag szülei telt kamarája mellett, mert bár volt bőven mit enni, de kilencz kerek héten át nem volt képes egy betevő falatot sem magához venni.

A hosszu haldoklás alatt rémitő kinokat állott ki; tudta, érezte halálát, ami annál borzasztóbb volt számára. Nagy részvét mellett temették el. A hivatalos jelentés a fentieket állapitotta meg, de a nép máskép beszéli.

E szerint az ifju a nánási vásáron egy lovat adott volna el 85 frtért s ezt ott elmulatta, ugy hogy mikor haza jött, az apjának csak 2 krajczárról tudott beszámolni, a mire az apja „disznó gazembernek" nevezte s azt mondta: miért nem vett rajta kötelet magának. A fiu erre elment s válaszolta apjának: „jól van, veszek! mivel a pénzért kötelet nem kapott, vett tehát vitriolt s azt megitta. Erre azután a leggondosabb orvosi ápolás sem menthette meg.

Titokzatos ékszerlopás.

Rejtélyes ékszerlopás ügyében folytatja a vizsgálatot most a szolnok-szarvasi vonalon a M. A. V. igazgatósága. A titokzatos lopás története a következő:

Rott Jakab, a Beinhacker és Basch bécsi gazdag ékszerész czég fiatal utazója nemrégiben Magyarországra jött, hogy a czég számára üzleteket kössön. Mintegy 40.000 frt ára arany-, ezüstnemü és ékszermintát is hozott magával, a melyet egy kettős, biztonsági zárra járó, kitünő angol minta-ládába zárva, az uton — mert több közbeeső állomáson ki kiszállt — óvatosságból soha sem vitt be magával a kupéba, hanem a láda értéktartalmának pontos kitüntetése mellett, mindig föladott a vasuton.

A ládának több rekesze is volt s mikor Rott Szolnokon — ahova Budapestről utazott volt azért, hogy szintén üzleteket csináljon — tegnap fölszállt a Szarvas felé menő személyvonatra, szokásához hiven, ismét külön adta fel a mintaládát, amelyen ez alkalommal is kitüntette az 50.000 frt értékösszeget. Igy aztán egészen nyugodtan szállt ki Szarvason.

Az állomáson a láda kiváltásakor egy pillantással meggyőződött róla, hogy a láda és a két zár teljesen intakt, s ezzel a koffert folyton a kezében tartva, bement a városba, a vendégfogadóba. Csak itt, a szobában nyitotta ki a ládát. Vallomása szerint a nyitáskor azonnal föltünt neki, hogy a kulcs mintha nehezebben fordulna a zárban; de azért a láda mégis csak kinyilott. Rott most egy tekintetet vetett a belsejébe s rémülten látta, hogy a láda legfelső rekeszébe rakott ékszereket és aranyholmikat valaki alaposan megdézsmálta. A rekeszből nem kevesebb, mint 15.000 frt ára drágakő és arany hiányzott. A többi alsó rekeszben levő ékszerek azonban érintetlen voltak; ennek a kirablására már valószinüleg nem volt ideje a tettesnek, aki müködése után itélve, egyike lehet a legrnffináltabb tolvajoknak.

Rott tüstént jelentést tett a lopásról az ottani rendőrségnek, a mely a főkapitányságot táviratilag értesitette az esetről s most emezzel együttesen folytatja a nyomozást.

A Magyar Államvasutak igazgatósága szintén szigoru vizsgálatot inditott a csomagszállitó vasuti kocsi személyzete ellen, eddig azonban semmi komoly gyanuokot nem talált. Igy aztán nem lehetetlen, hogy ebben az érdekes ékszerlopási ügyben valami meglepő fordulat fog történni.

CSARNOK.

Harcz a szerelemért.

Regény három kötetben.

— Forditotta: **Váradi Ödön.** —

(Folytatás.) 83.

Csaljon ujra meg ha tud, én tudni fogom életét a szégyen és gyalázat fertőjével bevonni. En a legdrágább jogért küzdök, nem tudon elfelejteni, mi volt ön reám nézve Gunter. — Gondoljon csak fiunkra, azon igéretére, melyet születésekor adott. Gondoljon ön azon megvetésre, melynek önért kitettem magam, saját családom és megvetett barátnőm elfordultak tőlem, guny és megvetés lett részem. Nem fenyegetek, csak kérek, könyörgök.

E szenvedélyes szavak az öreg bünös szivét meghatották.

Tudta, hogy ő kitünő szinésznő, de tudta azt is, hogy mindaz, mit most mondott, tagadhatatlan volt.

Őszintén mondta.

Igaza van, Cilie, ön nagyon szeret engem, ön kárpótlást érdemel. Maradjon kérem itt.

— S ön meg fogja holnap tenni a szükséges lépéseket, hogy egybekelésünk akadálytalanul mehessen végbe?

— Igen, de ehhez aligha lesz pénzem. Eddig azzal, hogy elveszem a keletindiai gazdag özvegyet, sikerült nehány ezer forintra szert tennem.

— Hogyan e czuf nő, ki öregebb önnél? Egyébként mihelyt neje leszek, rendelkezésére bocsátok 600 frtot.

— Te jó gyerek vagy Ciliem.

— Hü neje leszek Montgomery, viszonzá a győzelmeskedő kalandornő há-

lásan. Bár mily rossz is voltam, téged mindég szerettelek. — Most lesz hatalmam Miriámot összezuzni s a nyomorba kergetni.

XXII.

A legsulyosabb csapás mind között.

A mint a báró egy kissé felüdült, elhatározta, hogy Mr. Colchesterrel beszél s tőle megtudakolja, hogy mi igaz abból, a mit Mrs. Digby neki elmondott.

Mikor már elhatározta, hogy mit sem fog törődni Miriámmal, akkor tünt eléje az ő szépsége, s a régi varázs alól nem tudott szabadulni.

Levelet nem kapott tőlük, Archie igérete daczára sem irt választ neki, mi mást gondolhatott tehát, minthogy igaz, a mit Mrs. Digby mondott.

Mr. Colchester elutazása előtti utolsó napon megjent Sir Henry hü szolgája nála egy jó báró által irt levélel.

Mr. Colchester azonnal teljesité jó barátja kérését, elment hozzá.

Bár ebben a kiváncsiság is nagyban közremüködött.

Sir Henry is elhagyta hálószobáját s egy pamlagra ült a szalonban.

— Bocsásson meg, hogy előbb nem jöhettem, de mindig tudakozódtam hogy léte felől.

— Oh én kérek bocsánatot, hogy hivattam. De hallottam, hogy elszándékszik utazni.

— Igen, holnap.

— Én is elmegyek innen nemsokára, Nem nagyon sajnálom e régi házat, melynek már rég nem nyiltak meg ajtai. Elutazott Mr. Grey ?

— Igen, pár napja — atyja kiséretében.

— Ő az, ki felől beszélni óhajtok. A körülmények, melyek felől kérdést teszek, nem ismeretlenek ön előtt, Mr. Colchester. Tudja, hogy mily viszonyban állt előbb ő a Myladyhoz.

— Igen.

— És emlékezzék csak vissza — bocsásson meg, hogy ily rémes emlékezést ébresztek fel — azon estére, a melyen őt, miután a kápolna közelében megtámadták, — haza vitték.

— Igen! Azon gyászos esemény elrabolta szegény fiamat.

— Tudom s következményei reám is sujtó hatással voltak. Mondja csak. nem tett az ön fia akkor valami leleplezést Nagyon komoly okom van e kérdésre.

— Azt hiszem, az ön érdekében jobb, ha a kérdést nem bolygatjuk.

— Reám nézve nem! Én nagyon is bolygatom Minden legcsekélyebb körülmény befolyással lehet egész jövőmre.

Mr. Colchester kész volt az elbeszélésre.

— A szegény Frank — mondá Mr. Colchester csak pár óráig élt, a mit mondott, azt hallották Mr. Ravel, az ön unokaöcscse és barátom Neale O' Marile. Mielőtt hozzákezdenék még egyszer figyelmeztetem, hogy fiam esetleg tévedhetett is, futólag látta s e benyomás alapján beszélte el.

S aztán majdnem ugyanoly szavakkal elmondta mind azt, a mit Frank beszélt.

A báró mialatt ezt hallgatta, nagyon komoly és sápadt lett.

Most pedig hallja azt is, amit Mr. Ravel gondolt, — mondá Mr. Colchester, a ki részvéttel látta az általa elbeszélt esemény hatását. Azt hiszi, az egész eset Mrs. Dighy terve volt.

— Ez nagyon kevéssé valószinü, — felelé — sajnálom, hogy ő, kit oly egyenes lelkünek ismertem, ily furfangos tervet caak kigondolni is tudott. Nem Mr. Colchester. Mrs. Dighy felől nincs valami magas véleményem, de még se hiszem, hogy ily gazságot tehetett.

— Ugy ön Mr. Ravelre gyanakszik ?

— Nem, azt nem mondom.

— Szerettem volna, ha ön nem kér e közlés megtételére.

A báró sóhajtott, de nem felelt.

Annyi bizonyos volt, hogy Mrs. Dighy előadása valónak látszott, mert Frank vallomása meggyőző volt.

(Folyt. köv.)

NYILT-TER.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi természetes alkálikus savanyuviz

Mint **NYÁLKAOLDÓ SZER**

ugy magában mint meleg tejjel vegyitve *KÖHÖGÉSNÉL, REKEDTSÉGNÉL, TÜDŐHURUTNÁL stb.*

legjobb gyógysikerrel ajánltatik.

NEHEZEN EMÉSZTŐ GYOMORHURUTNAL KITÜNŐ HATÁSA VAN!

1014-10—1

KÖZGAZDASÁG.

A vetések állása.

Ezt a szeszélyes időjárást az őszi vetések is nagyon megsinylik, ott a hol eddig buján tömörültek össze a kövér bokrosodott növények, most már sárgulni kezdenek, a gazda aggódva tapasztalja, hogy a vetés táblájának kisebb ocsocsain sárga kopasz szigetek képződnek, mely a várandó eredményt nagyon csökkenteni fogják. A fekete televényes talajokon helyenkint a drót féreg kezdi uralmát gyakorolni, a zöldelő vetés táblákat sötét fekete pontokkal rajzolja be, honnan még az utolsó gyomot is kiirtotta. — Veteményes kertekben a lágy időjárás miatt a vakondokat kadálytalanul durja, szántja a telelő hagymás növényeket, nem kiméli az üvegház melegágyait sem, hova földalatti alagutján befurakodik, s mire a kertész észre veszi, már kikelt virágpalántjai ki vannak forgatva csendes fészkeikből. Ez az időjárás nagyon aggasztó a jövőre nézve, azt mondjuk általánosan, hogy a farkas nem eszi meg a telet, — félő, hogy most az egyszer megfogja enni — és akkor biztosan várható az a szomoru eshetőség, hogy majd május hónapja az ő három szentjével tönkre fog tenni minden édes reményt.

J. K

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvény társaság közlése.

1899. február hó 9-én.

Államadósság :

Magyar aranyjáradék 4%	—	119.50	120.—
„ vasuti beruházási köt. 4½%		120.75	121.75
„ koronajáradék 4%	— —	97.85	98.35
„ regále vált. köt. 4½%	—	100.90	101.90
Osztrák aranyjáradék 4%	—	120.—	120.50
Egységes államkötvény 4²/₁₀%		101.25	101.75
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.		138.25	140.—

Részvények :

Magyar hitelbank részvény	—	398.—	398.50
Osztrák hitelbank részvény	—	362.70	362.90
Magyar ipar- és keresk. bank. r.		104.50	104.75
Sorsjegyek :			
Magyar jelzálogban 4%-os sorsj.		122.25	123.25
„ „ 3%-os „		103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os		121.50	122.50
Magyar vörös keresztsorsjegy		11.50	12.50
Osztrák „ „	—	20.40	20.90
Olasz „ „	—	11.75	12.25
Bazilika sorsjegy	— — —	6.90	7.40
Jó-sziv „	— — —	3.80	4.20
Pénznemek :			
Cs. és kir. arany	— — —	5.66	5.74
20 márkás arany	— — —	11.79	11.83
20 frankos arany	— — —	9.55	9.59
1 Sovereigns	— — —	12.04	12.08

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1899. február 8-án.

A malmok ugy látszik kiegészitették már készleteiket és ezzel mohó vételkedvük s megszünt. Az időjárás is enyébbre változván, a befagyott Duna rémlátománya is eloszlott. Másrészt ma a kinálat nem is nagy, de meglehetős sürgős volt. Az árak ennek folytán 4000 métermázsás forgalom mellett 5—10 krral hanyatlottak.

Rozs csekély üzlet mellett lanyha.

Tengeriben kereslet és kinálat lanyha.

II. Határidő-üzlet.

Az irányzat ma ianyhulásra hajlott. A folyton olcsóbbodó külföldi jegyzések hatása alól magát a mi tőzsdénk sem birja teljesen kivonni. A jelenlegi határidő árak egyedüli támpontját a malmok vásárlásai képezik és ha ezek lankadnak, mindig attól tart a spekuláczió, hogy ez az oszlopos támasz egyszer alaposan meginog.

Hivatalos záróárfolyamok. Déli 1 órakor az árfolyamjegyző bizottság a következő hivatalos záró árfolyamokat állapitotta meg :

Buza márcziusra	9.78 — 9.79
„ áprilisra	9.56 — 9.57
Rozs márcziusra	8.02 — 8.04
Tengeri 1899. májusra	4.83 — 4.84
Zab 1899. márcziusra	5.86 — 5.87
Repcze augusztusra	12.20 — 12.30

DEBRECZENI VÁROSI SZINHÁZ.

Folyó szám 131. Bérlet 109-ik szám „A“

Ma, csütörtökön, 1899. február 9-án :

BÜNÖS.

Dráma 3 felvonásban. Irta: Woss Richárd

Forditotta : F. M.

SZEMÉLYEK:

Herbet államügyész	Szacsvay S.
Klug, fegyház-főnök	Csatár Győző
Eulen, ülnök	Rubos Árpád
Lehr Tamás	Komjáthy J.
Lehr Márta	F. Csigaházy
Károly	Tanay F.
Julia	Szabó Irma
Berger Gusztáv	Odry Arpád
Kramer Adolf,	Fenyéri Mór
Schmidt Vilmos	Bartha István
Gernlein, börtönmester	Szentes János
Komornyik	Antalfi A.
1-ső) csendőr	Palfi B.
2-ik)	Marosi S.
Törvényszéki szolga	Herczegh S.
Egy lelkész	Lendvay Ö.
Egy apácza	Kovács Fani

Holnap pénteken február 10-én :

A költő álma.

Opera három felvonásban.

Kiadó és laptulajdonos :

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

Fővárosi szerkesztőségünk :

(szerkesztő: **Kéry Gyula**)

Budapesten, Üllői-ut 70. I. emelet 13.

Telefon : 59—14.

Bérkocsik díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5.—	3.—
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3.—	2.—
II. Óraszámra.		
Fél órára	—.40	—.30
Háromnegyed órára	—.60	—.45
Egy egész órára	—.80	—.60
Minden következő órára	—.40	—.30
Az utolsó órán tul félórára vagy kevesebb időre	—.20	—.15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	—.50	—.35
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (valláskülönbség nélkül), ha a végtisztesség a templomban történik	—.—	1.40
A temetőbe ki és vissza	2.—	1.40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1.20	—.80
A színházba menet	—.60	—.40
A színházból jövet	—.80	—.60
Bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nappal menet vagy jövet kézi táskával	—.50	—.30
Éjjel menet vagy jövet kézi táskával	—.80	—.60
A kocsis mellé elhelyezett minden darab málha után 10 kr. jár.		
A korcsolyázó vagy csónakázó tóhoz, czukorgyár, légszeszgyár, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	—.50	—.30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	—.80	—.60
A nagyerdei fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	—.50	—.30
Menet és jövet egy órai várakozással	1.—	—.70
Minden következő órára	—.60	—.40
Külső barom- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1.20	—.90
Minden következő órára	—.40	—.30
A katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	—.50	—.30
Menet és jövet egy órai várakozással	—.80	—.60
Minden további órára	—.40	—.30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számittatnak.

Eladó:

a Simonffy-utcza elején **egy lakóház** . . . . . **16000 frt**
3 cat. hold **ondódi föld** . . . **1000** „
az Arany János-utczában **egy lakóház** . . . . . **14000** „
a Lorántffy- (Oláh) utczában **egy lakóház** . . . . . **4000** „
a Késes-utczában **egy lakóház** **4500** „
10 cat. **majorsági átkos föld** **3000** „
egy hizlaló-telep 6 cat. hold területtel . . . . . **6000** „
50 cat. hold **kaszálló a Cserén** **5000** „
2½ cat. hold **ondódi föld** . . **900** „
968 □-öl **szántóföld az ujosztáson** . . . . . **200** „
továbbá **40 cat. hold szántó Nádudvaron** . . . . **8000** „

Bővebb értesitést nyujt naponta d. e. 8—9 óráig

Dr. Freund Jenő
ügyvéd, Piacz-utcza 70. sz.

116—2—1

Árverési hirdetés.

Néhai Müller József hagyatékához tartozó

1. Egy drb egy fedelü czilinder aranyóra és egy arany óraláncz;

2. Egy darab arany óraláncz a debreczeni kir. Törvényszék 1974/98. és illetve 1503/99. P. számu végzései megbizása folytán, **1899. évi február hó 11-ik napjának d. u. ½3 órakor** a vezetésem alatt álló kir. közjegyzői irodában (Szent-Anna-utcza 6. szám alatt) megtartandó nyilvános árverésen el fognak adatni.

Vevő köteles azonnal és készpénzzel fizetni.

Kelt Debreczenben, 1899. február hó 8-án.

Dr. Pallay M. Béla,
mint a Paksy Imre kir. közjegyző elhalálozásával megüresedett debreczeni kir. közjegyzői állásra a debreczeni kir. közjegyzői kamara 144/1898. számu rendelvényével kirendelt helyettes.

124—1—1

Civis Naptár

megjelent. Ez a kalendárium rendkivül érdekes tartalommal, számos szép képpel bir. A czimtár az idén ismét terjedelmesebb.

Kapható a Csokonai-nyomda és kiadó-részvénytársaságnál, minden könyvkereskedésben és tőzsdében példányonként

36, bekötve 46 krajczárért

Népszerü naptárunkat, mely immár közszükségletet képez, feleslegesnek tartjuk hangzatos frázisokkal agyondicsérni. Tény az, hogy a naptárt évről-évre bővitjük s hogy mindenképen városunk és a vidék érdekeit szolgáljuk vele.

„Csokonai“ nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1899.